

Маја Вељковић

Наставница српске књижевности и језика

Рођена сам у пролеће, 30. марта 1988., када се све ствара и буја. Вероватно сам зато креативац у души, који воли разноврсне активности. Моја опредељења су увек била спорт, музика и књижевност, мада ме занимају и наука, технологија, хемија и развој друштва. Управо због тога настојим да ми часови буду маштовити и обухватају више области, а да деца науче српски језик и књижевност кроз нешто што им је занимљиво.

Завршила сам основне и мастер студије на смеру Српска књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Највише ме је привлачило писање и новинарство и нисам била толико заинтересована да будем професор док нисам почела да мењам редовне професоре по разним основним и средњим школама.

У једној средњој школи са уметничким смеровима увидела сам дечију потребу да се изражавају кроз уметност и открила сам различите методе да им приближим градиво на креативан начин. Радећи са природним смеровима у другим школама, научила сам да градиво представим логички и математички. У основним школама сам почела да учим децу кроз игру јер је то за њихов узраст најбоља мотивација. Посебно ме је одушевљавало што су ученици, независно од смера и узраста, усвајали градиво попут сунђера и видео се напредак.

Између замена у школи, радила сам у књижарама и на Београдском сајму књига, где сам имала прилике да откривам укус читалаца разних узраста. Тако сам научила да приволим људе читању различите литературе без обзира на узраст. Сва су ме та искуства припремила за посао у „Сави“, који од наставника захтева креативност и посвећеност.

Школа „Сава“ ме је заинтересовала због иновативних приступа у подучавању српског језика и због тога што се на часу повезују деца из целог света која желе да науче српски језик. Била сам одушевљена идејом школе и отварањем многих могућности у свом раду. Допада ми се што школа тежи томе да ученици примене знања у свакодневном и будућем академском животу. За идеје о концепцији часа углавном ослушкујем ученичка интересовања, јер градиво увек прилагођавамо деци. Ђаци много воле кад језик, граматiku и књижевна дела провучете кроз оно што их занима и захваљући њима ширим не само њихове видике, већ и своје док истражујем неку тему. Најбитније ми је како се ученици осећају на часу, јер од тога највише зависи како ће усвојити градиво, а важно је и за социјализацију и њихово самопоуздање. У „Сави“ и ученици и ја, заједничким снагама, развијамо своје креативне потенцијале. Јер машта је непресушан извор човековог стварања и свакога дана можемо постати бољи и лепши захваљујући њој.